Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć CVI. — Wydana i rozesłana dnia 18. grudnia 1906.

Treść (M 237—239.) 237. Obwieszczenie, dotyczące przydzielenia gminy Ronchi do dziewiątej klasy taryfy czynszów wojskowych. — 238. Rozporządzenie, którem zmieniony zostaje § 3ci rozporządzenia ministeryalnego z dnia 13. lutego 1902, wydanego w celu wykonania postanowień ustawy z dnia 26. stycznia 1902 o poborach i emeryturach systemizowanego personalu nauczycielskiego rzymsko-katolickich i grecko-katolickich dyecezalnych wydziałów teologicznych, tudzież głównych teologicznych zakładów naukowych w Gorycyi i Zadarze. — 239. Obwieszczenie, dotyczące przeniesienia Najwyższej koncesyi dla kolei lokalnej od stacyi Tłumacz-Pałabicze do Tłumacza na Dra Antoniego Howurkę, naczelnika gminy Tłumacza, w spółce z Władysławem Dolaisem, c. k. notaryuszem i właścicielem wielkich dóbr ziemskich w Tłumaczu.

237.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej i Ministerstwa skarbu z dnia 30. października 1906,

dotyczące przydzielenia gminy Ronchi do dziewiątej klasy taryfy czynszów wojskowych.

W dodatku do obwieszczenia z dnia 14. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 214, podaje się do wiadomości, że gmina Ronchi na Przymorzu adryatyckiem przydzielona została za porozumieniem zc. i k. wspólnem Ministerstwem wojny do dziewiątej klasy taryfy czynszów dla kwaterunków wojskowych, która obowiązuje aż do roku 1910.

Korytowski włr.

Latscher wir.

238.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty i Ministra skarbu z dnia 30. listopada 1906,

którem zmieniony zostaje § 3ci rozporządzenia ministeryalnego z dnia 13. lutego 1902, Dz. u. p. Nr. 35, wydanego w celu wykonania postanowień i opiewać ma odtąd jak następuje:

ustawy z dnia 26. stycznia 1902, Dz. u. p. Nr. 25, o poborach i emeryturach systemizowanego personalu nauczycielskiego rzymsko-katolickich i greckokatolickich dyecezalnych wydziałów teologicznych, tudzież głównych teologicznych zakładów naukowych w Gorycyi i Zadarze.

Według postanowień §u 3go, ustępu pier wszego, ustawy z dnia 26. stycznia 1902, Dz. u. p. Nr. 25, traktowani być mają profesorowie rzymskokatolickich i grecko-katolickich dyecezalnych wydziałów teologicznych, tudzież głównych teologicznych zakładów naukowych w Gorycyi i Zadarze, pod względem zaopatrzenia w razie przejścia w stan spoczynku, według przepisów, obowiązujących co do profesorów państwowych szkół średnich. Wskutek tego, postanowienia ustawy z dnia 24. maja 1906. Dz. u. p. Nr. 105, dotyczącej podwyższenia poborów emerytalnych urzędników państwowych cywilnych (nauczycieli państwowych) i sług drogą samoubezpieczenia, stosowane być mają także do profesorów tych teologicznych zakładów naukowych dyecezalnych i głównych.

Stosownie do tego uchylony zostaje § 3ci rozporządzenia ministeryalnego z dnia 13. lutego 1902, Dz. u. p. Nr. 35, w dotychczasowem brzmieniu

Obliczając podstawe wymiaru poborów emerytalnych, należących się według postanowienia ustepu 1go Su 3go ustawy z dnia 26. stycznia 1902, Dz. u. p. Nr. 25, systemizowanemu personalowi nauczycielskiemu rzymsko-katolickich i grecko-katolickich dyecezalnych wydziałów teologicznych, tudzież głownych zakładów naukowych teologicznych w Gorveyi i Zadarze, należy oprécz poborów aktywalnych, które według istniejących przepisów policzone być mogą, wziąć w rachubę jeszcze kwotę, odpowiadającą najniższemu każdocześnie stopniowi owych dodatków aktywalnych, które ustanowione zostały dla uprawnionych do emerytury profesorów wzmiankowanych powyżej zakładów naukowych w Sach 1szym i 2gim rozporządzenia Ministra wyznań i oświaty i Ministra skarbu z dnia 13. lutego 1902, Dz. u. p. Nr. 35, a przeto wynoszącą w poszczególnych przypadkach 400. względnie 480, względnie 560 K. Profesorowie, pełniący czynna służbe w rzeczonych zakładach naukowych, płacić mają od 1. czerwca 1906 do funduszu religijnego bieżącą wkładkę roczną na cele emerytalne, która wynosić bedzie 3.8 od sta poborów aktywalnych, do wymiaru emerytury policzyć się mogących, i pobierana będzie w ratach miesięcznych przy wypłacie poborów.

Korytowski włr.

Marchet wir.

239.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 11. grudnia 1906,

dotyczące przeniesienia Najwyższej koncesyi dla kolei lokalnej od stacyi Tłumacz-Pałahicze do Tłumacza na Dra Antoniego Howurkę, naczelnika gminy Tłumacza, współce z Władysławem Dolaisem, c. k. notaryuszem i właścicielem wielkich dóbr ziemskich w Tłumaczu.

Ponieważ naczelnik gminy Tłumacza, Dr. Antoni Howurka, wespół z Władysławem Dolaisem, c. k. no-

taryuszem i właścicielem wielkich dóbr ziemskich tamże, nabył na mocy kontraktu kupna z dnia 2. października 1906 kolej lokalną od stacyi Tłumacz-Pałahicze do Tłumacza, zbudowaną i puszczoną w ruch na zasadzie Najwyższego dokumentu koncesyinego z dnia 21. października 1892, Dz. u. p. Nr. 198, przez tłumacką spółkę fabrykacyi cukru pod nazwa "Cukrowarnia w Tłumaczu, Gumiński, Volter i spółka", a przeniesioną stosownie do koncesyi na zasadzie obwieszczenia Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 18. czerwca 1902, Dz. u. p. Nr. 125, na Chropińską Spółkę akcyjną fabrykacyi cukru, to ze względu na to owe płynące z koncesyi prawa i obowiązki, które miała wspomniana powyżej tłumacka spółka fabrykacyi cukru, względnie jej następczyni prawna, t. j. Chropińska Spółka akcyjna fabrykacyi cukru, przeniesione zostają na zasadzie Najwyższego upoważnienia na naczelnika gminy Tłumacza, Dra Antoniego Howurkę wespół z Władysławem Dolaisem, c. k. notaryuszem i właścicielem wielkich dóbr ziemskich w Tłumaczu.

Odpowiednio do tej zmiany stosunków zarządza się, że postanowienia obwieszczenia Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 18. czerwca 1902, Dz. u. p. Nr. 125. zawarte pod I. i II., pozostaną i nadal w mocy z tem ograniczeniem, iż pierwszy ustęp §u 6go opiewać ma jak następuje:

"Za rzeczywisty kapitał zakładowy koncesyonowanej kolei żelaznej uważana być ma odtąd cena nabycia kolei lokalnej, wynosząca 28.000 K, z doliczeniem wydatków pobocznych, należycie wykazanych i zatwierdzeniu rządu podlegających."

i że w całem tekscie rzeczonego obwieszczenia słowo "kocesyonaryuszka" zastąpione będzie słowem "koncesyonaryusze."

Derschatta wir.